

Dragi učenci!

Pošiljam vam zadolžitve za **petek**, 3. 4. 2020

šport	Glej navodila učiteljice Damjane
slovenščina	Besede z ožjim pomenom in besede z širšim pomenom
matematika	PROSTORNINA - utrjevanje
naravoslovje in tehnika	Preverjanje znanja
neobvezni izbirni predmet nemščina	Glej navodila učitelja Jake
Domače branje	

## POGUMNO NA DELO!

### 1. ura – ŠPORT

Pa smo pri koncu tretjega tedna našega posebnega učenja in gibanja. Danes ponovi snov od tega tedna: poglej si ŠVK teste, naredi tiste, ki jih še nisi in pripravi, kar ti še ni uspelo.

Praktična naloga: (prilagodite se vašim delovnim pogojem)

Pojdi ven na kratek sprehod ali naredi krajši tek.

Vzemi kolebnico ali kako drugo vrv in delaj različne poskoke 5 minut – seveda lahko s prekinitvami. Lahko delaš v paru z družinskim članom?

Naredi nekaj vaj za moč – poglej si vaje iz prejšnjega petka, lahko jo ponoviš.

Kako vam je šel kimboks ples? Še niste pogledali? Potem pa imate čas še cel vikend, da se razgibate sami ali s svojimi družinskimi člani.

Lep in gibljiv vikend vam želim.

---

### 2. ura - SLOVENŠČINA - Besede z ožjim pomenom in besede z širšim pomenom

Prepišite spodnjo razpredelnico v zvezek za slovenščino in jo dopolnite.

<b>NADPOMENKE</b> besede z širšim pomenom	<b>PODPOMENKE</b> besede z ožjim pomenom
Šolske potrebščine	
	Januar, marec, april, junij, september

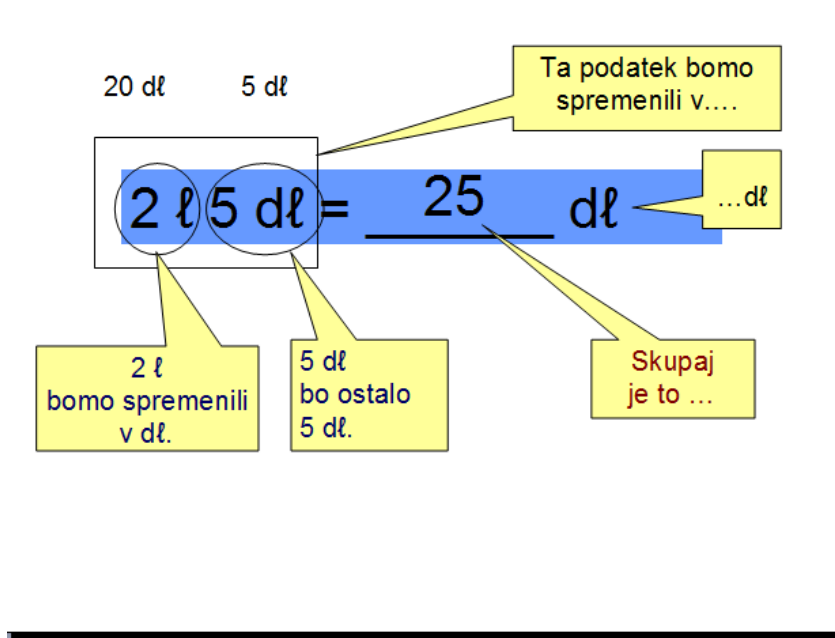
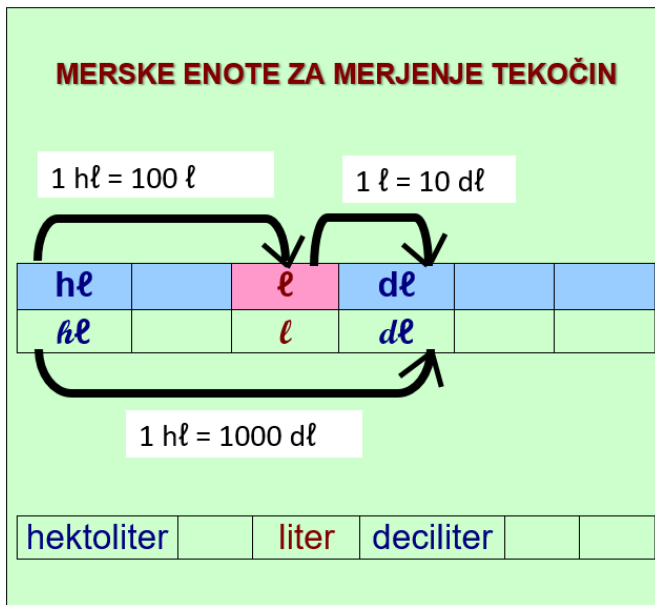
Vaje v delovnem zvezku za slovenščino.

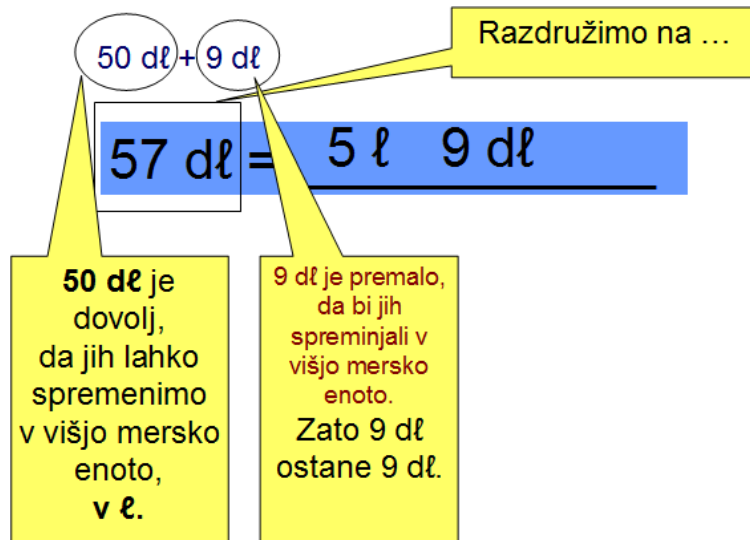
Reši naloge na strani 35, 36 in 37.

Dodatna naloga: stran 38.

---

3. **MATEMATIKA** – PROSTORNINA - utrjevanje





---

Danes boste utrjevali znanje o tekočinah. Zgornje slike naj vam bodo v pomoč. V učbeniku na strani 77 rešite nalogi 10 in 11 ter naloge v DZ na strani 66 in 67.

---

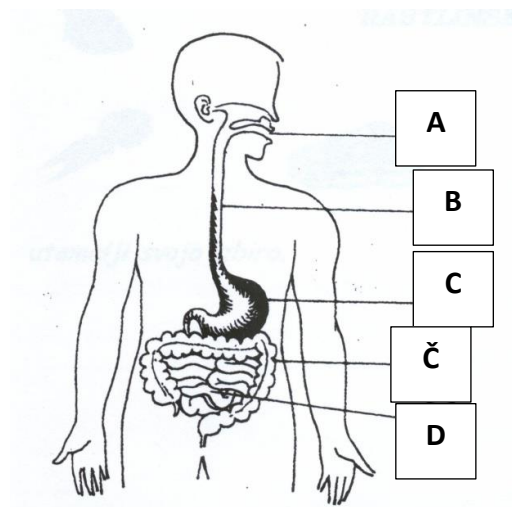
#### 4. Ura – NARAVOSLOVJE IN TEHNIKA

Preberite snov o človeku, nato se lotite reševanja učnega lista.

Če nimaš možnosti tiskanja, odgovore piši v zvezek za naravoslovje.

## PREVERJANJE ZNANJA – ČLOVEŠKO TELO

1. Poimenuj organe označene s črkami.



A \_\_\_\_\_

B \_\_\_\_\_

C \_\_\_\_\_

Č \_\_\_\_\_

D \_\_\_\_\_

2. Razloži, kako hrana, ki jo zaužijemo, pride do vseh organov v našem telesu.

---

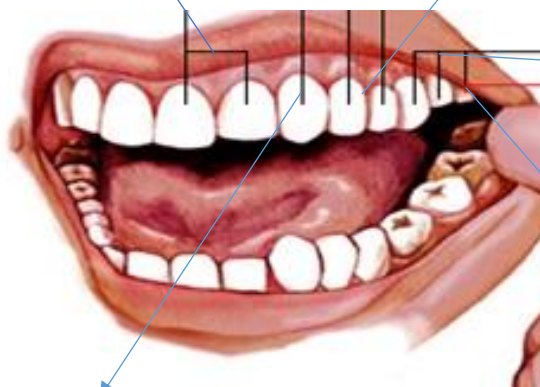
---

---

3. Poimenuj stalne zobe na sliki.

A:

C:



Č:

B:

D:

#### 4. Dopolni.

V telesu odraslega človeka je \_\_\_\_\_ kosti. Vse kosti skupaj z eno besedo imenujemo \_\_\_\_\_ . Človeško telo je gibljivo v \_\_\_\_\_ . Kostni opravlja v telesu različne naloge. Te so (3) \_\_\_\_\_ .  
\_\_\_\_\_ .  
Mišica, ki omogoča gibanje telesa je \_\_\_\_\_ .

#### 5. Živali dihajo na različne načine. Ustrezno dopolni razpredelnico.

žival	KONJ			ŽUŽELKE	ŽABA
dih s/z		ŠKRGE	KOŽA		

#### 6. Na prazne črtice vpiši manjkajoče besede. Pomagaj si z naslednjimi izrazi (posamezen izraz lahko uporabiš večkrat).

ARTERIJA, SRCE, ŽILE, OGLJIKOV DIOKSID, DOVODNICA HRANILNE SNOVI, VODA, KISIK, VENA, PLJUČA, ŽELODEC, ODVODNICA

Kri v našem telesu kroži po ceveh, ki jim rečemo \_\_\_\_\_. Po njih prenaša \_\_\_\_\_ in \_\_\_\_\_ do vseh delov našega telesa, odnaša pa \_\_\_\_\_ in snovi, ki jih izločamo iz telesa. V telesu imamo tri različne vrste žil: iz srca potuje kri po \_\_\_\_\_ ali \_\_\_\_\_, v srce potuje kri po \_\_\_\_\_ ali \_\_\_\_\_, najmanjše žile pa so kapilare.

#### 7. Obkroži črko pred pravilnim odgovorom (oz. v zvezek prepisi pravi odgovor).

**Zunanje uho je sestavljeno iz:**

- a) nakovalca, stremenca in kladivca.
- b) uhlja, sluhovoda in bobniča.
- c) ušesnega polža.

**Odrasel človek ima:**

- a) 3 - 4 litre krvi.
- b) 5 - 6 litrov krvi.
- c) 8 - 9 litrov krvi.

**Obarvani del očesa, ki obdaja zenico je:**

- a) beločnica.
- b) roženica.
- c) šarenica.

**S konico jezika zaznamo okus po:**

- a) sladkem.
- b) grenkem.
- c) slanem.

## DOMAČE BRANJE (4. DEL)

Lukec je napeto poslušal. Klepec, ki se nihče ni menil zanj, se je čutil zapuščenega in vpil. Lukec je zamahnil z roko po njem, naj bo tiho.

»Potep!« je zavpil škorec.

Oče je pisal, naj prideta za njim v Ameriko. Papir, ki je bil podoben bankovcu, ima veliko vrednost. »Ej, če bi bil izgubil pismo!« je pomislil Lukec. Mati naj proda vse, kar imajo, je dalje pisal oče. S papirji, ki jih pošilja, naj gre v mesto. Dobila bo denar in pravico do potovanja.

»Buenos Aires,« je ponovil Lukec iz pisma; to ime mu je zelo ugajalo. »Oče je v Paranaju.«

»Paraná,« je ponovil škorec.

Da, v Paranaju. Dela v neki tovarni. Težko ju pričakuje, da bodo zopet skupaj živeli.

Lukec in mati sta molčala. Zatopljena sta bila vsak v svoje misli. Lukec je vtaknil roke v žepe in se oslonil s hrbtom. V enem mesecu! V Ameriko hodijo možje, a ne dečki. In Lukcu se je zdelo, da ni več deček, temveč pol moža. V prsih mu je igralo kot najlepša godba.

»Mati, ali mi boste kupili novo obleko?«

»Vsega bo treba,« je vzdihnila mati. »Pa si tak! Kaj poreče oče?«

»Saj ne bom več,« je deček vneto obljubljal.

Škorcu je postalo dolgčas. Popadel je pismo in z eno nogo stopil nanj, da bi ga trgal s kljunom.

»Klepec, pusti to!« je dejal Lukec, iztrgal škorcu pismo in mu vrgel ovitek. »To je zate!«

Mati je iz misli globoko vzdihnila in odšla v vežo.

»Klepec, v Ameriko pojdemo,« je Lukec govoril škorcu in ga božal po hrbtu. »Tudi ti pojdeš z nama. . . tudi ti. . .«

Dvignil se je in mu odtrgal grozd. Celega mu je vrgel na mizo. Ptič je poskočil od veselja in zavreščal kot sraka.

Lukec je stopil v vežo.

»Ali bom še hodil v šolo?« je vprašal mater.

Marjeta mu ni odgovorila. Sklanjala se je nizko nad ognjišče in pripravljala kosilo. Lukec je opazil, kako ji vroče solze kapljajo na roke.

Stopil je pred kočo. Pod bregom je ležala Vipavska dolina. Srebrna voda, pobočja, polja in vrtovi. Vse to bo zapustil. . . Tudi Lukcu je postalo tesno pri srcu.

## 4

Koča, v kateri sta živela Marjeta in Lukec, ni bila njihova. Pred vojno jo je bil najel Ivan Brajnik, Lukčev oče, ko je bil vzel Marjeto za ženo.

Brajnik je bil dober kovač, vsi so ga hvalili. Ne le iz vasi, tudi iz bližnje in daljne okolice so mu prinašali dela. Od jutra do večera mu je kladivo pelo po nakovalu. Med delom ni rad govoril ne se šalil. Ves črn v obraz je mrščil obrvi in grbančil čelo. Zvečer, ko je zaklenil kovačnico in sedel za mizo, je bil zgovoren in vesel.

Z ženo sta imela dva otroka, sina in hčer. Ko se je začela vojna, so Ivana poklicali k vojakom. Hodil je po daljnih tujih krajih in pisal Marjeti topla pisma. Bil je ranjen v nogo in je dolgo preležal v neki bolnišnici.

Marjeta je medtem sama živela v koči. Jokala je v strahu za moža in skrbela za oba otroka. Bili so hudi časi, trpeli so pomanjkanje in stradež. Otroka sta zbolela in drug za drugim umrla. Marjeta je ostala popolnoma sama.

Vojna se je končala, Ivan se je vrnil domov. Zopet je pelo kladivo v kovačnici. Z Marjeto sta dobila še enega otroka, ta je bil Lukec. Mati od takrat ni bila več zdrava. Tožila je, da jo boli srce. Mali Lukec je jokal, pil mleko in nagajal materi. Ko je shodil, je vsak dan nekajkrat pricapljal v kovačnico. Bil je siten, vse je hotel vzeti v roke.

»Pusti!« mu je rekel oče. »Opekel se boš.«

Sinček pa ni rad ubogal, bil je svojeglaven. Ko se je oče ozrl, je zgrabil za gorko železo. Speklo ga je, da je zajokal.

Oče ga je vzel na koleno in mu popihal roko. Ni se hudo opekel, lahko bi bilo huje. Lukec je utihnil. Nato ga je oče prijel za roke in Lukec je jahal konjička. Oče je pel:

»Hopa, hopa čička,  
Lukec na konjička. . .«

To je bilo lepo. Lukec je čisto pozabil, da ga skeli roka. Smejal se je. Še! Oče se je z njim igral vsak večer.

Lukec je rasel. Ko je zlezal v prve hlačke, se je neredko od jutra do večera mudil pri očetu v kovačnici. Tam je bilo toliko lepih reči. Stal je za vrati in gledal.

»Oče, za kaj pa je to?«

Vse je hotel vedeti. Oče mu je razlagal.

»Kaj bo iz tebe?« ga je nekoč vprašal.

»Kovač bom.«

Bil je še majhen, ko je očetu pomagal goniti kovaški meh. Oglje je žarelo, železo je postajalo rdeče kot makov cvet. Oče ga je zgrabil s kleščami in s kladivom udrihal po njem. Svetle iskre so letele na vse strani.

Včasih sta se oče in mati dolgo pomenkovala. Lukec je poslušal, a ni razumel vsega. Oče je tožil, da ni več zaslužka. Mislil je, da si bo lahko kupil kočo in ne bodo več živeli pod



tujo streho, a ni šlo. Živeli so iz rok v usta. Mati je večidel molčala in kdaj pa kdaj globoko vzdihnila.

Neki večer je oče povedal materi:

»V Ameriko pojdem.«

Marjeta je zajokala.

Drugi dan se je Lukec splazil v kovačnico in gledal očeta, ki je z vso močjo obdeloval železo. Zdelo se je, da je hud.

»Oče, kam pojedete?« ga je vprašal.

»V Ameriko. Ali nisi slišal? Za morje.«

»Ali je to daleč?«

»Daleč. Tam, kamor zahaja sonce.«

Lukec je počenil na tnalce. Nekaj časa je molče gledal očeta.

»Ali pojdem z vami?«

»Ne,« je oče kratko odgovoril. »Z materjo ostaneta doma.«

Kar je rekel oče, je bilo kot z žebliji pribito. Lukcu je bilo težko.

Oče ni odšel tako naglo. Medtem je Lukec že začel hoditi v šolo. Nekega dne je oče prinesel veliko denarja domov. Izposodil si ga je bil. Vrgel ga je na mizo in ga preštel. Mati je zopet jokala.

»Če pojde vse po sreči, prideta za menoj,« je dejal oče.

Ko je odhajal, sta ga Marjeta in Lukec spremljala do Gorice. Na postaji so se objeli. Oče je bil ganjen, mati pa je tako jokala, da ni mogla govoriti. Tudi Lukcu so tekle solze.

Marjeta in Lukec sta se vsak dan spominjala očeta. Pisal jima je, da je srečno prišel v Ameriko. Potem je poslal denarja, da je mati plačala dolg. Sporočil jima je, naj potrpi, prišla bosta za njim; nato bodo zopet skupaj živeli.

Lukec je rasel in hodil v šolo, nagajal materi in učiteljici. Po očetovem odhodu se je čutil gospodarja v hiši in se nikogar ni bal. Jedel je z očetovo žlico, nosil očetov klobuk in stare očetove čevlje. Mati je bila predobra in je le vpila nad njim. Če ga je kdaj natepla, je njo bolj bolelo kot Lukca.

